

SAMOBORSKI LIST

Glasilo za lokalne interese.

God. XII.

U Samoboru, 15. siječnja 1917.

Br. 2.

Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na pol godine za domaće K 2-50, vanjske K 3, a inozemstvo K 5.

Uprava i uredništvo nalazi se TRG LEOPOLDA SALVATORA br. 3 (tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglašavanje, koji se više puta svrću, daje se znatni popust. Izopisi se ne vraćaju.

Društveni dom.

Od kako se saznalo, da „Pension“ prestaje u Samoboru, javlja se više glasova o potrebi podignuća jednog svratišta ili „Društvenog doma“. Bilo to jedno ili drugo, to nama može biti svejedno, samo je glavno da Samobor dobije jedno pristojno svratište koje nam danomice postaje tako prijeko nužno. Mi smo svi izgubljeni, jer ne imamo mjesta bilo za društvene bilo za građanske sastanke. Ovo posljednje ljetno utište. Pena on, služilo nam je u zimi za naš društveni život a sada i to nestaje. Naša su društva izgubljena i rastepena u sve kuteve i nisu sigurna da ih se i otače ne će ljerati. Mi imademo devet društava a u tima se baš sastoji sav naš život, a ipak svih tih devet društava nemadnu svog krova

Stara je čitavna morala prestati samo zato, jer u cijelom Samoboru nije našla ma samo jednu prostoriju i tako je izgubljeno i potpuno uporište. Ako građanstvo želi držati koji sastanak, mora se turati po privatnim kućama ili stisnuti u koju gostionu u kojoj nije nikada slobodno i ne može biti onako ne vezano, kako bi to bilo, da se imade jedan podesan „Dom“ ili veće svratište.

Sve su to lokalne neprilike i mi ih svi znademo, a sada bi valjalo, da upremo sve snage i da oživotvorimo ovu toli nužnu po naš život instituciju. Mi smo u listu već u više navrata o tome pisali, nu ganuo se ipak

Stjepan Vukovinski.

Lijepi naš Samobor čini se ne samo svojim prirodnim ljepotama već i time, što je dao domovini znatan broj odličnih sinova, koji u različitim javnim zvanjima djeluju i rade na korist i napredak hrvatskoga naroda. Istaknuto bi velikog rade kad bismo htjeli u jedno sabrati životopise njihove i podatke o njihovom djelovanju. O tome bi morali pisati cijelu knjigu a to nje bi se toliko moglo pravo razabrati, koliko su samoborski sinovi sudjelovali u odgoju i napretku hrvatskoga naroda.

Ovim redcima je svrha prikazati u par poteza život i rad jednog odličnog samoborskog sina: Stjepana Vukovinskoga opata sv. Petra od Bistrice i župnika krapinskoga.*

Vukovinski se rodio dne 23. listopada 1855. od odličnih i plemenitih roditelja. Kako je kao dijete u početnoj školi pokazivao posebne duševne sposobnosti i volju za knjigom, pošalje ga roditelji u Zagreb na više

* Bilo bi vrlo zgodno kad bi „Samoborski List“ od vremena do vremena donio životopise kojega Samoborca. Zanimalo bi nas sve, a mladima dalo bi polet i ponos, da i oni ne zaslužuju za svoje predjime. (Op. pisac.)

nije nitko, sve naše jadikovanje ostalo je samo na papiru. Neka se napokon nješto nadje tko će biti prvi, da ovu stvar potakne a mi se nadamo u naš lokalni patriotizam, da onaj, tko tu akciju započne, ne će ostati osamljen.

Držimo, da će si građanstvo biti svjesno svojih dužnosti, da ide samo sebi u susret, jer mu ta stvar bude samo u korist rođene grude, bit će jedan kutić u kojem će se svatko moći snaći kao u svojoj kući a služiti će na korist i ponos našeg lijepog Samobora.

Nemojmo mnogo rasmišljati niti razgovarati pristupimo odmah na rad, a mi smo sigurni, da će se naći odziva u svim slojevima našeg građanstva.

Iz trgovišnog zastupstva.

(Izvjesta) sjednice održane dne 5. siječnja 1917.)

Sjednici predsjedava načelnik g. Josip Jug, zapisnik vodi bilježnik g. Josip Čop.

Od zastupstva prisutna su ova gg: Geček, Kokman, Ivanušević, Bedeničić, Brežek, Novak, Bastijančić, Herceg, Filippec, Žitković.

Električna centrala.

Načelnik čita dopis vladinog građevnog očeška u Zagrebu kojim se određuje da se na Gradcu imade postaviti brana za mjerenje jakosti vode, tako da se točno ustanoviti može jakost Gradne u svrhu izgradnje električne centrale. Za ovu branu imade općina votirati svotu od 600 K.

nauke te konačno stupi u sjemenište, da se posveti svećeničkom zvanju. Nakon svršenih nauka bude godine 1878. zaređen i poslan za kapelana u sv. Križ pod Obedom. Slijedeće godine, u proljeće, premješten je u Petrinju, zatim 1881. u Gornju Stubicu a 1882. na Voću. Kad je 1885. klenovnički župnik Franjo Miljan prešao za župnika u Kamenicu postane Vukovinski najprije upraviteљem župe a malo zatim pravim župnikom. Taj je djelovao punih trinaest godina. Godine 1898. smrću Ljudevita Sartorija ispražnjena je župa u Krapini pak patron predložio na to mjesto Vukovinskoga. Od tada neprestano djeluje na toj župi za koju si je stekao velikih zasluga te si osigurao, da će mu ime u povjesti krapinske župe ostati kroz vijekove zlatnim slovima zapisano. Ovdje će samo nješto istaknuti. Kao na prijašnjim mjestima, gdje je službovao, tako i u Krapini nastavi istim žarom, istim zanosom: Vjerski i etički odgoj naroda glavni je cilj njegovog trideset i osam godišnjega djelovanja. Što god je u svom životu radio i poduzimao sve je imalo tome cilju služiti. Znao je on dobro, da je jedan narod upravo onoliko isprimito prosvijetljen i čistit, u koliko je bogoljubljan. U tu svrhu on pokreće, još kao

Zast. Filippec pita da li nebi općina sama dala ovu branu postaviti, pak bi ju moguće jeftinije došlo.

Zast. Kokman drži da je svakako dobro da se ova brana postavi, pak će se onda sigurno znati da li imade Gradna dostatnu jakost za izgradnju električne centrale. Predlaže da se opć. poglavarstvo ovlasti da namakne 600 K. i pošalje gradj. očešku u Zagreb za izgradnju ove brane. — Zastupstvo ovaj prijedlog jednoglasno usvaja.

Načelnik čita dopis gospodarskog odsjeka prema iskazu povjerenstva za licenciranje bikova koje je pronašio da općina imade 205 krava i junica, pak je zato nužno da općina nabavi još jednog bika.

Zast. Kokman veli da je proračunom odobreno za ovu stavku 500 K.

Načelnik izvija da je svakako nužno radi stočarstva da se nabavi bik, jer to od velike koristi za naše gospodarstvo. Predlaže da zastupstvo o tom raspravlja otkale da se ova svota, koja će iznositi oko 3000 K. namakne. Proračunom je odobreno 500 K. a ostatak imao bi se raspoređivati na vlasnike krava i junica.

Zast. Filippec veli da bi-blo odviše velik teret za vlasnike krava, da plaćaju namet za nabavu bika, i još osim toga da plaćaju poseban doprinos za nabavu ovoga.

Zast. Herceg pita tko će sada u doba kada nema sijena uzeti bika na hranu.

Zastupstvo zaključuje da se prema odredbi gospodarskog odsjeka zem. vlade nabavi

župnik klenovnički, homiletički list: „Propovjednik“ i prvi mu je urednik. Biranim i mjeznim člancima u „Bršnjenu“ i „Glasniku sv. Josipa“ oplemenjuje dušu i srce mladeži i naroda hrvatskoga. Različitim sastavcima u „Kato. Listu“ ide opet za istim ciljem i za unapređenjem duhovne pastve koja ima služiti vjerskom i čudorednom odgoju naroda. Kao župnik krapinski obnavlja i preporadja omiljeno svetište Majke Božje na Trskom vrhu a upravo zamjernom i velikom brigom podiže u Krapini velebni hram Božji — župnu crkvu sv. Nikole.

U dušobričnički rad Vukovinski se vazda rado bavio i knjigom i perom, u koliko mu je to vrijeme dopuštalo. U mladim danima ispjevao je više krasnih pjesama u „Vijencu“, koje odaju dušu poletnog Hrvata svećenika. Svoje domovinsko čuvstvo iznio nam je u krasnih: „XII. otačbeničkih slika“ a nježnosti svog srca u „Božićnim slikama“, koje je posvetio dragoj uspomeni svoje dobre i mile majke.

Sve je ove njegove zasluge uvažio preuzvišeni naš nadpastir pak ga predložio blagopokojnom Nj. Veličanstvu na odlikovanje opata sv. Petra od Bistrice. Ovo je imenovanje doista uzsljedilo mjeseca ožujka 1916.

blak, ali da se radi teških novčanih prilika koje nas sada snalaze umoli kr. zem. vlada da podijeli općini za nabavu bika subvenciju.

Načelnik čita dopis kr. kot. oblasti kojim se općina nalaže da imade postaviti jednog lugara. Zastupstvo izabire kao takovog Janka Klečiča.

Franjo Krušec moli da mu se za kopanje pijeska povisi plaća na 1 K. po metričkoj centi. — Na prijedlog zast. Brezeka zastupstvo ovu molbu odbija.

Bara ud, Bišćan moli nemoćničku potporu. Molba se odbija.

Na molbu Franje Bedeničića podijeljuje zastupstvo za sirotu Etelku Bedeničić 40 K. za nabavu obuće i odijela.

Načelnik javlja da ju su proglas vozarima za vožnju drva iz šume za općinsku potrebu prijavili se nekoji vozari, ali zahtijevaju 40 K. za čet. hvat.

Zast. Kokman veli da se u školama i klanici previše kuri. Trebalo bi to nekako urediti da se štodi sa ogrijevom. Neka se uvedu u škole toplomjeri pak se prema ovima neka kuri. Zast. zaključuje da se vozarima plati 40 K. po čet. hvatu za dopremu drva.

Zast. Filipec interpelira načelnika zašto se ne nabave hidranti, da ih trebamo a mi ih još uvijek nemamo. Bilo bi u interesu opće sigurnosti da se odmah naruče.

Načelnik veli da je već radi hidranata pisao na tvornicu ovih, ali još nije odgovor dobio. On će se sada obratiti na g. Treppa u Zagreb, moguće da će ih on moći dobiti.

Iza toga načelnik zaključuje sjednicu.

Domće vijesti.

Premještanje u upravnoj struci. Ban je iz službenih obzira premjestio kr. žup. tajnika gosp. Guidu Špigelskoga iz Osijeka zem. vladi za narodnog gospodarstvo; kr. kot. predstojnika g. Mirka Kršnjavića u Novom Marofu kr. kot. oblasti u Samoboru; kr. kot. pristava I. razreda i upravitelja kr. kot. oblasti g. Antuna Mitrovića iz Samobora kr. kot. oblasti u Djakovu.

Milodari. Da počaste uspomenu pokojnog Ferdinanda Webersa darovali su g. Artur Weber kr. gruntovničar za kapelu

Olas o tome razveselio je ne samo njegove župljane i prijatelje već i nas, njegove zemljake, Samoborce. Prva stoga, što je on prvi župnik starodrevne župe krapinske, koji se do tako visokog crkvenog dostojanstva uzdigao; a nas druge, što je naše gore list i što je on — u koliko znamo iz prošlosti — drugi Samoborac opat; drugi koga nakon 210 godina reat abaška mitra, križ i prsten.

Dne 6. prosinca 1916., na dan sv. Nikole zaštitnika župe krapinske, odsustio je prvu svečanu abasjalnu misu u nazočnosti mnogobrojnog puka, presv. kolatora Ljudevita grofa Kulmera, obični, građanstva krapinskog, braće svećenika i prijatelja. Kad smo ga prvi put pod mitrom gledale stupati k žrtveniku Božjemu srce nam je igralo od veselja, a pogotovo kad nam je na koncu podijelio blagoslov.

Prije nego završim, držim da ću govoriti iz srca svih Samoboraca, ako kliknem; Bože poštivi i uzdrži još mnogo ljeta našega zemljaka; opata i župnika Stjepana Vukovinskoga!

Vj. Norčić.

sv. Mihalja 10 K; za kapelu sv. Jurja 10 K; za kip Marijin 10 K, a g. Gejza pl. Horvath za kapelu sv. Mihalja 10 K; za kapelu sv. Jurja 10 K, a za popravak orgulja u župnoj crkvi 10 K.

Za kip Marijin darovali su još: Fanika Peršin 4 K, Franjo Švarić 5 K, E. vitez Wagner, podmaršal 30 K; gđja. N. N. 4 K, obitelj Šek 10 K i gđja. F. Kaschnitz 2 K. — Svim plemenitim darovateljima izražuje župan ured najtopliju zahvalu.

† Emil barun Allnoch od Edelstadta. Kako smo već mislili, da se tezime ni neće smrznuti, a ipak se nije prosulo grančicama i prihvatilo i najsličnije travke tako smo se još uvijek, uvijek nadali, da će nam biti prištedjena bolna vijest, da je prešao mladi život dičnog Samoborca, pravog junaka, Emila baruna Allnocha Edelstadtskog — —. A sad se evo bolno nije hvata čuvstava naših, i mrz je pao na srca naša.

Tek tko je imao sreću pobliže poznavati krasne vrline neprežaljivog pokojnika, aristokrate ne samo rodnom već i značajem, taj samo pravo znade, što sve s njime pada u toli prerani grob.

Rodjen u Samoboru, 30. travnja 1896., ljubimac okoline svoje, ponio je on iz svojih djetinjstkih dneva iskrenu radost i poletan zanos za sve dobro i plemenito. Nježno privinut k majci gledao je on već rano u veliki svijet i sanjao se za tečevine novoga doba. Ni jedan čas svog kratkog vijeka nije potratio utaman.

Polazeći pučku školu u Samoboru, a realnu gimnaziju u Zagrebu — našao je još vremena za sve lijepe sportove i okušao se u mnogome umijeću. Kako je samo njegov motocikl veselo zvrndao našim ulicama — Dobar crtač, uspješno se bavio akvarelom, drvožegom, rezbarstvom, plastikom (plakete!) — a i muzikom. Uz velik dar i interes za fiziku, kemiju, strojeve — za zabavu je pravio pokuse i rasvijetlio svoj dom električnim svijetlom.

Uzoran sin, rođak i prijatelj, umiljat u saobraćaju, a visoka vitka pojava s prijatnim smiješkom na usnama — sticao je opće simpatije. Svijesno se je zalagao za pravdu i poštenje i rano je, vrlo rano shvatio riječ dužnosti socijalne i dužnosti prema domovini — —.

Tako je pomno pratio i rat i medju prvima sudjelovao kod uređenja samoborske bolnice „Crvenog križa“, uveo kućni telefon i požrtvovno vršio bolničarske zadaće. A 1915. položivši maturu i ugledavši se u svoju braću časnike, javi se dobrovoljno u službu kralja i domovine — i prije nego ga dužnost zovnu. Pridijeljen poljako-običnoj pukovnij br. 36, pohrii početkom siječnja 1916. na sjeverno ratište, s rijetkim ushitom dostojan svojih dičnih predja. Tu je doktora došao u vatru, istaknuo se hrabrošću, spasavao živote, pa je i odlikovan srebrnom kolajnom za hrabrost Naskoro postade poručnikom. Ali međutim ga je u onim velikim naporima snašla teška boljetica. — Nakon više mjeseci patnja, a ipak mladahnog nadeja i najljepših osnova za budućnost, sklopi u Ahenzu svoje blage oči 7. o. mj. — kao četvrti brat i žrtva ovog rata od potomaka samoborske gospoštije Kiepaeh (jedinac sin pi, Kiepaeha iz Križevaca, jedinac mladi pi, Vragović i jedini sin baruna Vlatka Vranjczanya pali su već prije).

A tako se razbi i naše uzdanje u buduću neumornu djelatnost baruna Milana, što bi ju bio razvio i za dobrobit rodnog si

mjesta, koje tako mora razočarano proplakati nad velikim tim gubitkom. A iz tih suza neka na njegovom humku ni e simbol nevine hrabrosti, ljubice i ciklame.

Slava, slava mladom vitezu Milanu barunu Allnochu Edelstadtskom, a njegovoj visoko cijenjenoj porodici utjeha od Boga!

Svršeno je — —. 12. o. mj., u 4 sata poslije podne, krenula je s našeg kolodvora nepregledna žalobna povorka prate i smrtne ostatke mladog poručnika Emila baruna Allnocha, dovezene iz Ahenza. Sva ljubav što ju je on zaslužio i uživao, pokazala se tu, kad se je u jednodušnoj tuzi skupio gotovo čitavi Samobor, mnogo okolišnog svijeta i toliki strani odličnici. Svi slojevi su bili zastupani, od visoke aristokracije do posljednjeg siromaka, od starca do djeteta. Bio je tu sav naš domaći kler, časništvo i sve ovdješnje vojništvo, „Crveni križ“ sa svojim prekrasnim vijensom, korporativno sve oblašt i domaća društva, učiteljstvo sa školskom omladinom itd, itd, a i susjedna Bregana kao da se sva mobilisovala, da iskaze zadnju počast svome ljubimcu, mladahnom gospodarubreganske tvornice.

Od bijelkasto-sivog okoliša, napola prekritog snijegom, odvajao se crni četveropreg, u crno zaviti barjaci i crno ruho gospodja i gospode, kojih je mnogo došlo i izvana; medju njima vel. župan požeški vitez Trnski, zagrebački vel. župan Vladimir pl. Treščec, Miroslav grof Kulmer, izaslanstvo polj-ob čke baterije sa krasnim vijencem itd.

A s turobnom bojom sivog sutonskog neba i groblja u bjeikastoj kopreni — bilo je u skladu i sve ono bijelo cvijeće bezbrojnih vijenaca. — I mrak se je već spuštao, kad se stupalo grobljem, kroz dvored zapaljenih svijeća, i kad je viteški mladić spušten u grob, u rodnu si grudu, našu zemljicu. Teško da je koje oko ostalo bez suze. Poslije svršenih žalobnih molitava zamniješe potresni glasovi tužaljke, a kad ju je „jeka“ otpjevala, odjeknu još bolno i prigušeno, ali kao iz d a duše: „Slava!“

† Juraj Augustin gradjevni nadsvjetnik i predstojnik gradjevnog odsjeka kr. zem. vlade u miru umro je 4. o. mj i pokopan u Zagrebu. Sa presv. g. Augustinom pada u grob jedan od dobrotvora Samobora. Videći rad pok. Šmidhena, koji je išao za tim, da se Samobor podigne, bio je u svem na ruku Šmidhenu, te mu pribavio mnogo novčanih potpora sa strane vlade, za uređenje kanalizacije, pločnika kao i za sadjenje Aninog perivoja. Ai u kasnije doba imao je uvijek velik interes za Samobor, te ga svagdje podupirao i uvjeko se veselio njegovu napredku. Samobor mu duguje mnogo i valjalo bi njegovu uspomenu sačuvati na sva vremena. Pokoj mu duši!

Jedna molba! U Zagrebu se pokrenula akcija, da se pokojnom dr. Valentinu Čebuškiku, našem odličnom sinu, koji je tako tragično nastradao, podigne dostojan spomenik u Zagrebu. Ako tko želi šta dati u tu svrhu neka se prijavi kod potpisnoga, koji će sabranu svotu poslati na preb. g. Riharića, vojnog župnika u Zagrebu, koji se stavio na čelo tog sabiranja.

Milan Zjatić, župnik.

Zdrav kraj. „Sarajevski List“ od 29. pr. mj. donosi ovu vijest: Samobor je odavno poznato ljekovito te na dobru glasu sa lijepe okolice i osobita zdravija, ali najnoviji izvještaj o umrlima u posljednjih 30 dana (od studenog do 15 prosinca) mora da iznenadi

i onoga, kojemu je taj kraj pobliže poznat jer od 23 mrtvaca njih je 14, dakle više od polovine, prošlo šezdeset godina, dok ih je osam, koji predjoše 70 ili 80 godinu. Taj broj odskake još više, ako se razmotri popis umrlih ispod 60. godine, jer tu ima najviše sitne djece, od kojih je n. pr. jedno navršilo 12, drugo mjesec dana i t. d.

Samobor je ubav gradić nedaleko Zagreba, sa kojim je svezan lokalnom željeznicom, a ima dva kupališta: sumporno i lječilište hladnom vodom.

Pregledavanje vodovoda. Ovih dana bila je izaslana komisija sa strane vis. vlade da ponovno pregleda vodovod i da se valjda osvjedoči o pritužbama deputacije našeg zastupstva. Šta je ta komisija pronašla, to je za javnost tajna i ne može se doznati, jer zapisnik nije sastavljen. Znademo, da su pregledavani vodovod i da su se mnogi potužili na nevaljale ure a znademo i to da su neki vodovodi uslijed toga otkasani. U petak otao je vodovod zatvoren i nismo imali vode. Javni zdenici ne valjaju i tako je nastala prava strka za vodu. Ako je u istinu obavljao kakav popravak, to je bila uprava dužna da prije javi općinstvu, da se opakrbi sa vodom, a ne samo nenadano sve zatvoriti i ostaviti pučanstvo bez svega. Mi se u istinu moramo pitati, kako dugo će trajati svakova samovolja i kako dugo će ostati neriješeno pitanje te stvari? Na koga da se sada još obratimo? Naše zastupstvo ne zna dalje, a mi moramo trpiti i podnašati sve te nevoje. Neka bi nam se Bog već jednom smilovao.

Stavnje u Samoboru. Počam od 17. o. m. održavat će se stavnje za pučko-ustanske obavezanike godišta 1892.—1899.

† **Anastazija Komadina Turjak** gradjanka i posjednica u Samoboru umrla je 31. pr. mjeseca u Zagrebu gdje se nalazila na liječenju. Tijelo pokojnice prevezeno je u Samobor te je ovdje 2. o. m. pokopano uz brojno saučešće gradjanstva na župnom groblju. Pokoj joj vječni!

Darovi za naše ranjenike. Prigodom božićnih blagdana darovale za ranjenike u našoj bolnici Crvenoga križa nadalje slijedeća p. n. gg.:

Po 1 K. Stjepan Martinčić, Mijo Razum Franjo Šilobod, Josip Čop, Mato Ounčić Ana Kazić, Mijo Jandrečić, Blažek Marija, Petranović, Petar Belaj, Katarina Tonšetić, Baresić, Šplajt, N. N., N. N., L. L., Julijana Tkaičić, Pavao Božić, S. B., Falcari, Štengel, Mijo Novak, Ignac Unetić, Ignac Striplošek ml, Franjo Medved ml, Milka Noršić, Bedenko Anton, Fanika Budi, A. Rošić, Šimončić Josip, P., Obad Julijana Anka Poljak Tomo Brčić, N. Crkvenac, N. Tkaičić, Julka Budi, A. Sedak, Marija Bizjak, Tonika Lukčić, Anka Furjan, Janko Kompare, N. N., Melinčak, J. Kardelj, Kokman, P., Katica Gojner, S. Jakčin, S. S., Ličina, Melanija Šteffan, Jamnicki, Julka Mažović, M. Kulen, Marija Rudolf, Stjepan Kapudija, Karina Tišac, M. Štrmšek, I. Murgić, Jenko, Beti Lepšin, A. Kogoj, Mato Hudokita, N. N., Kuhar Franjo, Wagner, Kocljančić, A. Vuković, P.

Po 50 fil. Mato Čitarović, Mato Papa, Stepan Pirnat, M. Š., L. B., H. Š., N. N., Jakob Petrić, Stjepan Švarić, N. N., Taša Slamar, Kokman, Šimončić, N. P., Franjo Švarić, Franjo Katušić, Martin Gregurić, Barica Pileš, A. Zorman, A. Staničić, Mijo Filipović, Ivan Biščan, N. N., Geček, Štemberger, N. N.,

Po 20 i 30 fil: Mijo Karasman, Mijo Pipis, Janko Lakačić, Šoić, Papa, Karlović, Papa, Žitković, Novačić Puc, Milaković, Sokolović, Božić Niki, Žitković, Franca Žitković Regović, Rožić, Horvat, Tušinec, Obranić, Vidko, Orgas, Horvat, Drušković, Plečko, L., Čehulić Biščan.

Ne cijepajte dvokrunaše. Uslijed toga što su počam od 21. prosinca u promet stavljene banknote od K 1.- ne će se cijepanje papirnatih dvokrunaša trpjeti, te se na tu okolnost upozoruje javnost, da se takove polovične dvokrunke ne će moći više unovčiti. Dosada u kolanju nalazeći se komadi mogu se dakako do daljnega unovčiti.

Dar. Gospodja Franjica Budi rođ. Padarčić darovala je za siromašnu školsku mladež samoborsku 10 K., na čemu joj zahvaljuje uprava škole.

Malo statistike iz župe samoborske. Godine 1916. rodilo se u župi 221 djetē (za 59 manje nego 1915.) Od toga otpada na Samobor 37 a na sela 184. Nezaknute djece bilo je 24, od toga u Samoboru 7 a na selima 17 (od tih 17 bilo je 5 ciganske djece.)

Umrlo je god. 1916. u cijeloj župi 250 osoba (za 12 manje nego 1915.) Od toga otpada na Samobor 65 a na sela 185 osoba. Odraslih umrlo je u Samoboru 44 a djece (ispod 12 godina) 21, na selima odraslih 75, a djece 110.

Vjenčalo se g. 1916. 29 pari (za 1 više nego u g. 1915.) Od toga otpada na Samobor 5 pari a na sela 24 para.

Prodaja jabuka u Zagrebu. Nedavno tužio se „Agr. Tagblat“ da se u Zagrebu prodavaju jabuke po 4 K 80 fil. po kilogramu. Mi se čudimo jeftinoj cijeni zagrebačkih jabuka, jer kod nas u Samoboru prodaje jedan poznati trgovac jabuka ove po 5 i 6 K po klg. Ove su jabuke u Samoboru rasle i ovdje pokupovane i taj naš trgovac nema one režijske što imadu zagrebački prodavaoci, a ipak ih ovako visoko prodaje. Šta ćemo sad je rat i svaki bi rado napunio svoje djepove.

Razjašnjenje o izmjeni raspolovljenih nota od 2 K i nikaljnih komada po 20 fil. Budući da vlada nejasnoća o tom, kako se ima sa banknotama po dvije krune i s nikaljnim novcem po 20 filira postupati, javlja, sada „H L“. Kod hrvatskih podružnica Austro ugarske banke u Zagrebu Osijeku, Varaždinu i Zemunu izmjenit će se cijepane note po dvije krune do daljnje odredbe bez ikakvog odbitka odnosno izmjenit će se s banknotama po jednu krunu U Zagrebu stavila je Austro-ugarska banka do sada u promet 480000 komada nota od jedne krune, koji broj, dašto nikako ne odgovara potrebi. Nikaljni novac po 20 filira izgubio je s 31. prosinca 1916 u privatnom prometu plaćevnu vrijednost, dok nikaljni novac od 10 filira i nadalje ostaje u prometu. Do 30. travnja 1917. obvezani su u smislu naredbe ministra financija od 31. srpnja 1916. svi kr. porezni uredi (državne blagajne) da izmjene nikaljni novac od 20 filira pa se do ovoga roka taj novac prima na izmjenu takodjer kod podružnica Austro-ugarske banke. Konačno se primjećuje što je naročito u interesu javajskih stranaka da se izmjenjivanje ima obaviti isključivo kod blagajni ovih ureda, a ne putem pošte, kao i to da privatne stranke nisu obvezane da primaju cijepane note po dvije krune ili nikaljni novac po 20 filira.

Zbogom!

Kak sokol si odhrili lep i mlad
Vu strajnski oštri kraj, —
Jaj, jaj, a kak se vraćaš Ti nam sad?
Tih, mrtev, trd nazaj.

Al zlati Milan, srca nam veći,
Da za nas nemreš vmret —
I da za Tobum večni spomen je,
Dok god bu trajal svet.

Na telefonu.

(Dialog izmedju dviju prijateljica).

— Halo!

— Dobro jutro, sestrica Vjero! Što novo? Kako si spavala?

— Dobro; samo me danas boli malo glava.

— To će sve proći do sutra!

— Misliš radi Zagreba? Ali meni se čini, da ne će biti ništa od našeg puta. Nebo je naoblačeno. Barometar pada.

— Pa šta ako bude malo poškropilo! ne će nas kiša ubiti.

— Ali se meni pričinja, da će pošteno kišiti. A po takvoj kiši ja ne idem u Zagreb, (energično) bogami ne idem! . . . Znaš da je „šupfen“ onda gotov. A jedva sam se jednog riješila.

— Nisam ni ja za to da idemo, ako će jače dažditi. Ostat ćemo u tom slučaju kod kuće. A ti čai dođi onda k meni, zar ne?

— To se razumije da ću doći. Da kamo bi drugamo . . . Zdravo Jelko! Moram na posao.

— Zdravo, sestrice! Dakle kako smo rekli — —

Drugi se dan spustila kiša. Lijevala je već od jutra ko za okladu. Na s . . . kolodvor nije gotovo nitko išao. Sve se bojalo nevremena. Tek u posljednji čas, po najvećem pljuskaju vidjelo se na kolodvorskoj cesti dvije dame, kako žure na željezničku stanicu. Kišobran im je sastirao lica, i nijesi ih mogao u prvi mah prepoznati.

No kad si bolje zavirio, opazio si lepod njega dva mlada, lijepa i svježa lica, malno ozbiljna, malno namrštena.

Bile su Jelka i Vjera, dvije dračane prijateljice s jučerašnjeg telefona — — —

X.

Dar samoborskoj straži. Darovala je Samoborska štedionica 20 K. a g. Josip Skendrović posjednik u Samoboru 20 K. i Ludjevit Kirschner 6 K., na daru se najtoplije zahvaluje u ime stražara

Gjuro Tonković nadstražar.

Javna zahvala.

Svim prijateljima, znancima i rođacima te si. gradjanstvu trga Samobora, koji su dragog nam supruga, brata, šogora ujaka

Stjepana Švarića

do hladna groba sproveli, a nama svoje saučešće izrazili, budi ovime izrečena naša najdublja hvala.

Napose hvala Veleč. g. župniku Crkvencu koji je za teške brileti dragog nam pokojnika blagim riječima tiješio.

Tugujuća rodbina.

Tumple (djonove).

iz tvornice „Patria“ trajnu, dobru, nepromotljivu vrst, za gospodje, gospodu i djecu, mogu se šivati, klincima pebitij i čavlima taksati.

Jeftino od 4 do 8 kruna par.

Šitnike i čavle za poplate „Oxida“.

Sve dobavlja odmah glavno zastupstvo tvornice „Patria“ i „Oxida“ za Samobor i okolicu

A. Matota

Rambergova ulica 35.

Pozor!!

Hallo!!

Hallo!!

Tko govori?

Krsto Lilić Knin

poste restante (Dalmacija).

I nudi miomirisnu kavu u zrnu (nesamljevenu) cijena za 5 kg. samo K 35.

Razabiljem pouzećem.

Krsto Lilić, Knin

poste restante

Dalmacija

Dječja kolica.

Dvota dječja kolica, rasvim dobra prodaju se jeftino. — Poblize Mesička ulica broj 3.

Pozor.

Umotavaju se iselenci u Americi da jave adresu **Angjela Božića**, koji boravi također u Americi Ignacu Stiplošku u Samoboru.

Stan

sa 2 sobe kuhinjom i nuzgrednim prostorijama iznajmijuje se odmah — Poblize kod g. Ignaca Stiploške Gajeva ulica.

Hrvatska industrija za

strojno pletivo žice.

Vlasnik **Šandor Hajoš**.

Telefon br. 5-38. **Zagreb**. Jaklim ulica 13
Izrađuje raznih ograda od žice, svakovrsnih američkih pruživih umetaka za krevete i t. d. Isto se tako primaju popravci svih strojeva te parnih kotlova.

Za solidnost posla jamčim.

Darujte

za ploču palih samoboraca.

Rendez-vous Samoboraca u Zagrebu.

Svratište

„k, bobačkom rogu“

Elegantna restauracija. Izvršna kuhinja, dobro vino i pivo.

preporučuje svojim cijenjenim gostima

F Horvat svratištar.

Sredstvo proti zatvorenju, tustilu i ulozima

STERNOV

moravsko gorko vrelo, blago i sigurno djelujuće sredstvo, te prema ispredjujućoj analizi najbolje gorka voda.

STERNOVpošta Sokolice kod Brna

Pomodna kuća i tvornica rublja S. BERGERA nasljednici

Jelačićev trg br. 2. ZAGREB Jelačićev trg br. 2.

Fine vunene i svilene tkanine.

Velike skladište fine ovile, fantastične tkanine po najnovijem obradu, engleskih tkanina za košulje, flanela za bluze i bučne haljine te raznih podstava i barhenda.

Muško i žensko rublje kao i posteljina.

Velike skladište pamučne i platnene robe, stolnog rublja, garnitura za kavu, vesene garniture za krevete i pokrivača od flanela, oagova, zavjеса i tkanina za pokućstvo.

Uzorke kao i pošiljke preko K 20— šaljemo franko.

6 filira

6 filira

Najbolji cigaretni papir sadašnjosti je

„GOLUB“

Jedini hrvatski proizvod.

Zdraviju neškodljiv.

Dobije se svuda. — Stoji samo 6 filira.

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira

U ZAGREBU.

6 filira

6 filira

STAKLANA FRANZ, Zagreb, Jelačićev trg 7.

Trgovina na malo i na veliko. — Telefon br. 22-42.

Krasne moderne čaše. Elegantne kristal garniture, najnoviji proizvod.

Prikladni darovi za svaku zgodu kao:

čaše i boce sa hrvatskim narodnim grbom i trobojkom. Majolika čuture u narodnom slogu. Nippee figure iz glasovitih tvornica. Električne i petrol. svjetiljke i lampasi.

Specialno skladište za bakterioel. i fizične potrebitne.

Staklenke za odpremu dejetaka u propisanim drvenim kutijama.

